

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 2 augustus 2018 door de heer A, mede namens mevrouw B en mevrouw C, hierna tezamen te noemen klagers, ingediende klacht tegen de heer drs. D, hierna te noemen verweerder, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register kinder- en jeugdpsycholoog NIP, kinder- en jeugdpsycholoog specialist NIP en psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 2 augustus 2018;
- het verweerschrift met bijlagen d.d. 16 september 2018;
- De aanvulling op het verweerschrift van 5 december 2018;
- De drie e-mails met bijlagen van de heer A (hierna te noemen klager) d.d. 14 en 27 december 2018 door het College aangemerkt als repliek;
- de dupliek d.d. 29 januari 2019;
- de brief van de secretaris van het College van 19 februari 2019 aan klager waarin wordt verzocht:
  - 1) om een machtiging van mevrouw B en mevrouw C voor indiening van de klacht namens hen en
  - 2) aan het College te berichten of hij zelf een klacht wil indienen en wat die klacht precies inhoudt;
- de brief van klager van 21 februari 2019 met in de bijlage de gevraagde toestemmingsverklaringen;
- de brief van de secretaris van 11 maart 2019 aan klager om alsnog een reactie te geven op het tweede punt van de brief van 19 februari 2019;
- de brief van klager van 2 april 2019 waarin hij verklaart eveneens als klager te willen worden beschouwd en wat zijn klacht precies inhoudt;
- De brief van verweerder van 11 april 2019 waarin hij reageert op de brief van klager van 2 april 2019;
- De brieven van de secretaris van het College van 23 april 2019 aan partijen waarbij aan klagers de brief van 11 april van verweerder ter informatie wordt doorgestuurd en waarin aan beide partijen wordt bericht dat de schriftelijke stukkenwisseling nu definitief is gesloten en aan hen wordt medegedeeld dat er binnen 8 weken een uitspraak zal worden gedaan.

De behandeling van de klacht heeft buiten aanwezigheid van partijen plaatsgevonden ter zitting van het College van 13 februari 2019. Bij de beraadslaging door het College over de klacht is de inhoud van de na de zitting binnengekomen brieven van partijen van 21 februari (met bijlage), 2 april en 11 april 2019 in aanmerking genomen.

II De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Verweerder is werkzaam als GZ-psycholoog in zijn praktijk X te Y.
- b. Klager heeft samen met klaagster B (hierna ook wel te noemen moeder) een dochter C, eveneens klaagster, geboren op 9 december 2001 (hierna te noemen de dochter).
- c. Klaagster B was sinds november 2017 tot en met eind mei 2018 onder behandeling bij verweerder. Zij heeft bij het begin van de behandeling op verzoek van verweerder een akte van cessie ondertekend waarbij haar vorderingen op haar zorgverzekeraar betreffende de behandeling werden overgedragen op verweerder.

- d. Op 24 december 2017 heeft verweerder aan klaagster B per e-mail bericht dat zij de dochter tot 1 januari 2018 bij hem kan aanmelden voor behandeling indien zij een verwijskaart van de huisarts gedateerd december 2017 aan hem overlegt waarop staat vermeld: *“specialistische GGZ DSM-V stemmingsstoornis”*.
- e. In het voorjaar van 2018 zijn klager en klaagster B op eigen verzoek vanwege relatieproblemen gedurende korte tijd ook gezamenlijk onder behandeling geweest bij verweerder. Bij e-mailbericht van 13 maart 2018 heeft verweerder aan klager hierover laten weten hem te verzoeken *“(…) per consult af te rekenen (mits geen factuur), (…).”*
- f. Vanaf 22 februari tot 3 juni 2018 is de dochter op kosten van de gemeente Stein eveneens in behandeling gekomen bij verweerder om de communicatie met moeder te verbeteren. Moeder was tijdens de consulten met de dochter aanwezig. Klager was niet aanwezig. Verweerder heeft onder andere een IQ-test bij de dochter afgenomen. Op 10 april 2018 heeft verweerder hierover onder meer aan klaagster B gemaïld dat “wat betreft telefoontje Gemeente Z”:
(...)
Zeg niets over de IQ-test, ook niet over de wens naar een andere school te gaan. Zeg dat de vraagstelling van je dochter is “angst en add/adhd”. Zeg ook niets over vroegere testen.
(...)
- g. Met de behandeling van klaagster B door verweerder was in totaal een bedrag van € 2.464,32 gemoeid. Verweerder heeft facturen voor dit bedrag verzonden aan de zorgverzekeraar van klaagster B (op 30 mei 2018) en aan klagers (op 20 juni 2018).
- h. Over de betaling van deze declaraties is onenigheid tussen klagers en verweerder ontstaan.
- i. Zo heeft verweerder op 23 juni 2018 aan klaagster B onder meer het volgende gemaïld:
Dus B, doe je huiswerk, zorg er voor dat dit geregeld wordt want jij bent behandeld, jij hebt ook het recht om dit in te dienen bij FBTO en pak die A eens aan en laat je niet zo ondergeschikt behandelen. Ik verwacht dat per 29 juni op mijn rekening staat: € 2464.32.”
- j. Verweerder heeft in totaal 4 keer een herinneringsmail, een formele herinnering en een aanmaning aan klagers gestuurd.
- k. Klager heeft op 6 augustus 2018 een brief verzonden aan de zorgverzekeraar waarin onregelmatigheden staan opgesomd die volgens hem vermeld staan in de declaraties van verweerder.
- l. Op 23 augustus 2018 heeft het door verweerder ingeschakelde incassobureau aan klaagster B bericht dat de zorgverzekeraar betreffende de onder 1.g genoemde declaratie een bedrag van € 1.262,82 aan verweerder heeft voldaan en dat nu nog een bedrag van € 1.663,22 (inclusief buitengerechtelijke kosten) door haar betaald dient te worden.
- m. Bij brief van 28 augustus 2018 heeft het incassobureau aan klager en klaagster B gemeld dat de incassoprocedure op verzoek van verweerder is stopgezet omdat klager volgens verweerder rancuneuze klachten tegen hem indient. In deze brief staat voorts vermeld dat verweerder de buitengerechtelijke kosten ad € 455,33 vanwege de inschakeling van het incassobureau zelf zal betalen.
- n. In een ongedateerd WhatsApp bericht van kennelijk klaagster B aan klager (opgesteld op verzoek van klager in de eerste helft van december 2018) staat vermeld dat verweerder volgens klaagster B slechts bereid was een kopie van het dossier aan haar te verstrekken indien zij de klacht tegen hem introk. Verweerder was – nog steeds volgens dit bericht – in dat geval ook bereid het dossier aan te passen.

III Het standpunt van klagers en de klacht

De klacht van klaagster B en de dochter houdt in, zakelijk en kort weergegeven, dat verweerder in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

1. Hij heeft klaagster B op 24 december 2017 gemaïld over de behandeling van de dochter en heeft haar gezegd dat hij hiervoor een verwijzing van de huisarts nodig had voor Specialistische GGZ DSM-V stemmingsstoornis;

2. De IQ-test van de dochter bleek achteraf geen onderdeel uit te maken van het pakket van de gemeente waardoor klagers die nu zelf moeten betalen;
3. Dat hij de uren voor de testafname heeft geboekt op dagen dat de dochter zou worden behandeld (hetgeen in werkelijkheid niet heeft plaatsgevonden);
4. Dat hij klaagster B heeft geadviseerd over de behandeling van de dochter te liegen tegen de gemeente;
5. Klaagster B bij navraag door de gemeente ook moest liegen over de contactdagen wat betreft de dochter die niet hebben plaatsgevonden;
6. Verweerder het dossier van klaagster B alleen af wilde geven indien zij de klacht introk (en hij dan bereid zou zijn het dossier achteraf aan te passen);

De klacht van klager houdt in:

7. Dat verweerder klaagster B, die op dat moment volgens klager psychisch instabiel was, heeft opgestookt.

Klagers stellen hiertoe dat uit de gewisselde mails en WhatsApp conversatie met verweerder blijkt dat verweerder niet te vertrouwen is en sjoemelt met gemeenschapsgelden. Bovendien heeft hij met zijn onprofessionele gedrag de problemen binnen het gezin verergert, aldus klagers.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht gemotiveerd betwist. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

V.1. Wat betreft klachtonderdeel 1 heeft verweerder naar het oordeel van het College beroepsmatig niet onzorgvuldig gehandeld door een dergelijk mailbericht op 24 december 2017 aan klaagster B te sturen. Verweerder legt in het bericht uit waarom hij deze voor het einde van het jaar verstuurt en hij heeft in die mail immers vermeld dat hij zich niet wil opdringen en dat hij de mail terugtrekt indien klaagster B deze ongepast vindt.

Daarbij komt dat inderdaad de huisarts bepaalt of er sprake is van een indicatie voor specialistische GGZ ongeacht wat verweerder hierover in een mail schrijft. Klachtonderdeel 1 is dus niet gegrond.

V.2. Betreffende klachtonderdeel 2 overweegt het College dat niet is vast komen te staan dat verweerder niet aan klagers zou hebben gezegd dat de IQ-test van de dochter normaal gesproken geen onderdeel uitmaakt van het pakket van de Gemeente. Klagers stellen dat zij er hierdoor vanuit gingen dat de kosten voor de IQ-test door de gemeente betaald zouden worden. Verweerder heeft op dit punt aangevoerd dat dit punt is besproken in het bijzijn van klaagster B bij het intakegesprek met de dochter. Verweerder heeft toen gezegd dat die test wel eens buiten het gemeentelijk pakket zou kunnen vallen omdat het pakket geen dyslexie-arrangement is. En dat dus de kosten hiervan door de gemeente van klagers teruggevorderd zouden kunnen worden. Daarnaast is dit punt volgens verweerder in het tweede gesprek met beide ouders aan de orde geweest en is er hiervan door hen toen geen probleem gemaakt.

Onder deze omstandigheden kan het College niet vaststellen dat verweerder de (mogelijke) kosten wat betreft de IQ-test niet aan klagers zou hebben genoemd, omdat aan het woord van de één niet meer geloof kan worden gehecht dan aan het woord van de ander. In gevallen als deze is het vaste tuchtrechtspraak dat het verwijt van klagers niet gegrond kan worden bevonden. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klagers minder geloof verdient dan dat van verweerder, doch op de omstandigheid dat voor het oordeel of een bepaalde verweten gedraging van de aangeklaagde tuchtrechtelijk verwijtbaar is, eerst moet worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

V.3. Wat betreft klachtonderdeel 3 is de stelling van klagers dat verweerder IQ-test-uren geboekt zou hebben op dagen waarop er geen behandeling van de dochter heeft plaatsgevonden niet vast komen te

staan. Uit de door klagers opgestelde overzichten van onregelmatigheden in de declaratie van verweerder blijkt dit namelijk onvoldoende. Klagers geven met deze overzichten, die geen verdere uitleg bevatten, onvoldoende inzicht in de volgens hen door verweerder onjuist in rekening gebrachte behandelminuten die bovendien op meerdere behandelingen binnen het gezin betrekking kunnen hebben.

Daarbij komt dat verweerder op dit punt heeft aangevoerd dat hij de IQ-test heeft afgenomen op 13 april 2018 en de rapportage hiervan heeft opgemaakt op 14 april 2018 en dat hij die werkzaamheden ook op die dagen heeft geregistreerd. Voorts heeft verweerder aangevoerd dat klagers nog geen enkel bedrag hebben hoeven te betalen voor de behandeling van hun dochter.

Derhalve is naar het oordeel van het College onvoldoende vast komen te staan dat verweerder de IQ-test-uren (moedwillig) verkeerd zou hebben geboekt en dat dit tot consequenties voor klagers heeft geleid. Nu de feiten die ten grondslag liggen aan dit klachtonderdeel onvoldoende vast zijn komen te staan, is ook dit klachtonderdeel ongegrond.

V.4. Klachtonderdeel 4 betreft de mededeling die verweerder in een e-mail van 10 april 2018 heeft gedaan aan klaagster B (zoals geciteerd onder 1.f) om in haar telefonische contact met de gemeente niets over de IQ-test te zeggen en om te noemen dat de vraagstelling van de dochter angst en add/adhd betreft.

Klagers stellen dat klaagster B hiermee door verweerder is verzocht om te liegen tegen de gemeente. Verweerder heeft aangevoerd dat hij hiermee heeft bedoeld dat klaagster B in haar contact met de gemeente de nadruk moest leggen op de verwijzingsproblematiek. De verwijzing van de huisarts betreffende de dochter heeft volgens klagers echter geen betrekking op een angststoornis.

Het College is van oordeel dat het advies van verweerder aan klaagster B hoe te handelen in haar telefonische contact met de gemeente weliswaar niet de schoonheidsprijs verdient maar dat dit niet zodanig ernstig is dat dit leidt tot tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen jegens klagers. Klachtonderdeel 4 is hiermee niet gegrond.

V.5. Klachtonderdeel 5 inhoudende dat klagers zouden moeten liegen over de contactdagen is niet vast komen te staan. Verweerder voert op dit punt gemotiveerd aan dat hij met klagers alleen gesproken heeft over de contacttijd en niet over contactdagen. Bovendien heeft hij klagers aangeraden in hun contacten met de gemeente naar hem te verwijzen omdat hij een verplichte tijdsregistratie bijhoudt en dat de contacttijd zowel directe als indirecte tijd betreft. Dit komt het College niet onjuist voor. Onder deze omstandigheden is de stelling van klagers dat zij in opdracht van verweerder zouden moeten liegen over contactdagen onvoldoende gestaafd met feiten. Dit klachtonderdeel is dus ongegrond.

V.6. Klachtonderdeel 6 (betreffende afgifte van het dossier slechts onder de voorwaarde van intrekking van de klacht) is evenmin gegrond. Klagers hebben ter adstructie verwezen naar een WhatsApp-bericht van klaagster B aan klager van begin december 2018 dat zij op verzoek van klager over de handelwijze van verweerder heeft opgesteld.

Dit WhatsApp-bericht maakt echter onvoldoende aannemelijk dat verweerder een dergelijke uitspraak heeft gedaan, nu verweerder hiertegen gemotiveerd heeft aangevoerd dat klaagster B op dat moment niet haar dossier bij hem had opgevraagd maar op verzoek van haar advocaat had gevraagd om aanpassing van het rapport in het kader van de echtscheidingssituatie waarin zij in die tijd verkeerde met klager. Hiervan getuigt ook de begeleidende brief van klager bij het WhatsApp-bericht waarin is opgenomen dat klager is geschrokken dat verweerder bereid blijkt *“het medisch dossier achteraf aan te gaan passen t.b.v. een scheiding!”*.

V.7. Wat betreft klachtonderdeel 7 (afkomstig van klager) inhoudende dat verweerder klaagster B heeft opgestookt en de problemen binnen het gezin zou hebben vergroot geldt het volgende. Verweerder heeft weliswaar erkend dat hij de door klager gewraakte uitlating (*“Pak die A eens aan en laat je niet zo ondergeschikt behandelen”*) heeft gedaan maar dit enkele feit is onvoldoende om te kunnen beoordelen of dit in het kader van zijn behandelrelatie met klaagster B als cliënt ten opzichte van klager als haar partner tuchtrechtelijk laakbaar is. Deze klacht is derhalve ongegrond.

V.8. Ten slotte is het College van oordeel dat verweerder zich jegens klagster B niet heel hoffelijk heeft uitgelaten over de gemeente Z. In het kader van de onderhavige klachten leidt dit echter niet tot verdere consequenties.

Het College komt tot de slotsom dat de klacht in zijn geheel ongegrond is.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen op 13 februari 2019

door:

mr. D.J. Markx, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
dr. T.A.W. van der Schoot,
prof. dr. M.J.M. van Son,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'D.J. Markx', with a horizontal line underneath.

D.J. Markx.